

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (sprawa R 1107/2021-1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (sprawa R 1107/2021-1).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 1.8.2022.

Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r. – De Dietrich Process Systems/EUIPO – Koch-Glitsch (KARR)
(Sprawa T-352/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy KAAR – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 94/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: De Dietrich Process Systems GmbH (Moguncja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Körner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i T. Klee, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Koch-Glitsch LP (Wichita, Kansas, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (sprawa R 1105/2021-1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 kwietnia 2022 r. (sprawa R 1105/2021-1).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 1.8.2022.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2022 r. – Flynn/EBC
(Sprawa T-675/22)

(2023/C 94/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżący: James T. Flynn (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: E. Dornan, Barrister-at -Law, oraz K. Winters, solicitor)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie postanowienia stwierdzającego nieważność decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 1 września 2022 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) o odmowie pełnego ujawnienia korespondencji i wymiany dokumentów między Europejskim Bankiem Centralnym a Irlandią w odniesieniu do decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr 2013/211/UE⁽¹⁾ zgodnie z wnioskiem skarżącego;
- wydanie postanowienia przewidującego zapłatę kosztów postępowania poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 1 lit. a) tiret czwarte decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr 2004/258/WE⁽²⁾. Pozwana popełniła błąd, odmawiając skarżącemu dostępu do żądanych informacji ze względu na to, że całkowite lub częściowe ujawnienie dokumentów naruszyłoby interes publiczny polegający na ochronie integralności banknotów euro.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 lit. l) lit. c) decyzji 2004/258. Pozwana popełniła błąd, odmawiając skarżącemu dostępu do żądanych dokumentów, w całości lub w części, ze względu na to, że wymiana poglądów między EBC a krajowymi bankami centralnymi dotyczyła poufnych informacji chronionych przez prawo wspólnotowe.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 decyzji nr 2004/258/WE. Pozwana popełniła błąd, nie stwierdzając istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem, gdy wnioskodawca zażądał dokumentów w ramach postępowania sądowego, a odmowa ujawnienia uniemożliwiła lub utrudniła wykonanie prawa do informacji na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE⁽³⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia odmowy dostępu do żądanych dokumentów.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do dobrej administracji i prawo do skutecznego środka prawnego na podstawie, odpowiednio, art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego nr 2013/211/UE z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (wersja przekształcona) (EBC/2013/10) (Dz.U. 2013, L 118, s. 37).

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego nr 2004/258/WE z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. 2004, L 80, s. 42).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2022 r. – Gemelli/Parlament

(Sprawa T-804/22)

(2023/C 94/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vitaliano Gemelli (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski